

niu lub przyczynach niewykonania nałożonych przez sąd obowiązków, o naprawieniu wyrządzonej przestępstwem szkody, o uiszczeniu grzywny i kosztów sądowych, o wywiązywaniu się z pracy zawodowej i ołożeniu na utrzymanie rodziny, a w miarę potrzeby także o wynikach leczenia i postępach w nauce. Sprawozdania te powinny zawierać również dane o podjętych i planowanych czynnościach zmierzających do dalszej resocjalizacji skazanego.

§ 29. Sprawujący dozór może składać umotywowane wnioski o nałożenie na skazanego obowiązków albo o rozszerzenie lub zmianę nałożonych przez sąd obowiązków lub o zwolnienie od ich wykonania, a także o zwolnienie od dozoru albo o zarządzenie wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności lub o odwołanie warunkowego zwolnienia.

§ 30. Sprawozdania i wnioski, o których mowa w § 28 ust. 2 i w § 29, przedstawiciel zakładu pracy, instytucji lub organizacji społecznej przesyła sądowi za pośrednictwem kierownictwa tych jednostek, chyba że sąd zarządzi inaczej.

Rozdział 5.

Nadzór ochronny.

§ 31. Sprawowanie bezpośredniego nadzoru ochronnego powierza się kuratorom sądowym wyróżniającym się dużym doświadczeniem życiowym i społecznym oraz pozytywnymi wynikami w pracy kuratora sądowego.

§ 32. Jeżeli sędzia penitencjarny wyznaczając kuratora sądowego powierzył jednocześnie sprawowanie bezpośredniego nadzoru zakładowi pracy, organizacji społecznej lub instytucji godnej zaufania, kurator obowiązany jest nawiązać ścisły kontakt z kierownictwem danej jednostki oraz z wyznaczonym przedstawicielem i ustalić wspólny program resocjalizacji skazanego.

§ 33. Do sprawowania nadzoru ochronnego stosuje się odpowiednio przepisy § 28—30.

Rozdział 6.

Poręczenie.

§ 34. Wniosek o przyjęcie poręczenia należy złożyć do sądu właściwego do wydania orzeczenia w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania, warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności lub warunkowego przedterminowego zwolnienia.

§ 35. Sąd może zlecić kuratorowi sądowemu, a w razie potrzeby także Milicji Obywatelskiej zebranie wiadomości o osobie zgłaszającej wniosek o przyjęcie poręczenia, a w szczególności czy zasługuje ona na zaufanie i daje rękojmię prawidłowego wywiązywania się z obowiązków poręczającego. W ten sam sposób można zbierać wiadomości o wykonywaniu przez poręczającego powierzonej mu funkcji.

§ 36. O przyjęciu poręczenia należy niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia albo po zwrocie akt sądowi pierwszej instancji lub po otrzymaniu orzeczenia do wykonania zawiadomić poręczającego, zaznajamiając go równocześnie z treścią orzeczenia i pouczając o ciężkości na nim obowiązkach wynikających z poręczenia i o skutkach ich niewypełnienia.

§ 37. Na żądanie sądu w każdym czasie oraz na 3 miesiące przed upływem okresu próby poręczający obowiązany jest do złożenia sprawozdania o zachowaniu się i wynikach resocjalizacji skazanego. Poręczający powinien również zawiadomić niezwłocznie sąd w razie stwierdzenia, że skazany popełnił przestępstwo lub w inny sposób rażąco narusza porządek prawny albo uchyla się od wykonywania nałożonych przez sąd obowiązków.

§ 38. Jeżeli poręczenie pozostaje w związku z warunkowym umorzeniem postępowania w postępowaniu przygotowawczym, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału, z tym że zebranie informacji, o których mowa w § 35, można zlecić tylko komendzie powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) Milicji Obywatelskiej, właściwej według miejsca zamieszkania poręczającego.

Rozdział 7.

Przepisy końcowe.

§ 39. Jeżeli zachodzi uzasadniona potrzeba sprawdzania zachowania się skazanego w toku postępowania wykonawczego, zwłaszcza w okresie próby, odroczenia lub przerwy w wykonaniu kary albo w okresie zawieszenia postępowania wykonawczego, zarządza się zbieranie nie rzadziej niż co 6 miesięcy wiadomości o skazanym, w szczególności w drodze przeprowadzenia wywiadu środowiskowego.

§ 40. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do skazanych przez sądy wojskowe osób cywilnych oraz żołnierzy, którzy po skazaniu zostali zwolnieni z czynnej służby wojskowej.*

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, sąd wojskowy może zwrócić się do właściwego sądu powszechnego o wyznaczenie kuratora sądowego.

§ 41. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 marca 1965 r. w sprawie dozoru ochronnego nad osobami, którym wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono, oraz w sprawie nadzoru nad osobami warunkowo zwolnionymi (Dz. U. Nr 12, poz. 80).

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. F. Rusek

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 marca 1971 r.

w sprawie stanów chorobowych stanowiących przeciwwskazanie do wykonywania niektórych czynności z zakresu produkcji środków spożywczych oraz obrotu nimi.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za stany chorobowe utrudniające utrzymanie higieny osobistej uważa się:

1) przewlekłe ropne zapalenie oskrzeli, nosogardła, roz-

strzenie oskrzeli, uporczywe alergiczne zapalenie błony śluzowej nosa (katar sienny),

- 2) czyrak lub czyraczność oraz inne miejscowe ropne zakażenie skóry umiejscowione na odkrytych częściach ciała,
- 3) przetoki kałowe i przetoki układu moczowego.

§ 2. 1. Osoby wykazujące stany chorobowe określone w § 1 nie mogą wykonywać czynności wymagających bezpośredniego stykania się ze środkami spożywczymi przy ich produkcji i w obrocie nimi.

2. W szczególności nie wolno zatrudniać tych osób:

- 1) w produkcji — przy pracach związanych z przygotowaniem surowców, z wyjątkiem wstępnej obróbki plodów rolnych w stanie naturalnym, przy pracach objętych procesami technologicznymi, przy pracach wymagających stykania się z wyrobami gotowymi przed ich umieszczeniem w opakowaniach bezpośrednich lub w opakowaniach transportowych oraz przy wykonywaniu czynności wymagających stykania się z opakowaniami bezpośrednimi środków spożywczych, a także przy wydawaniu potraw,
- 2) w transporcie środków spożywczych w odkrytych pojemnikach,
- 3) w obrocie — przy pracach związanych ze sprzedażą detaliczną nie opakowanych środków spożywczych, a także opakowanych, jeżeli rodzaj stosowanych opakowań jednostkowych nie zapobiega przenikaniu zanieczyszczeń do środków spożywczych lub jeżeli z powierzchni tych opakowań nie można usunąć zanieczyszczeń w taki sposób, aby nie przenikały one do środków spożywczych,
- 4) w magazynach hurtowych środków spożywczych,
- 5) przy czynnościach z zakresu kontroli jakości środków spożywczych,
- 6) przy myciu, czyszczeniu i dezynfekowaniu urządzeń oraz innych przedmiotów wyposażenia lub opakowań trwałych środków spożywczych, przy utrzymywaniu czystości pomieszczeń zakładu,
- 7) przy pracach związanych z urzędowym badaniem mięsa,
- 8) w państwowych gospodarstwach rolnych i hodowlanych przy pracach związanych z uzyskiwaniem mleka,
- 9) w punktach skupu mleka i innych środków spożywczych, nie podlegających obróbce termicznej, z wyjątkiem plodów rolnych.

3. Osoby, u których stwierdzono stany chorobowe określone w § 1, nie mogą trudnić się sprzedażą okrężną (obnośną, obwoźną) środków spożywczych ani wykonywać w indywidualnych gospodarstwach rolnych (hodowlanych) czynności związanych z uzyskiwaniem mleka przeznaczonego do obrotu.

§ 3. 1. Kierownicy zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu środki spożywcze obowiązani są ustalić szczegółowy wykaz stanowisk, na których nie wolno zatrudniać osób ze stanami chorobowymi utrudniającymi utrzymanie higieny osobistej. Wykaz ten wymaga uzgodnienia z kierownikiem przyzakładowej lub międzyzakładowej przychodni, a w razie braku takiej przychodni — z powiatowym inspektorem sanitarnym.

2. Osoby ubiegające się o zatrudnienie na stanowiskach objętych wykazem, o którym mowa w ust. 1, podlegają wstępnym badaniom lekarskim, a osoby zatrudnione na takich stanowiskach — okresowym badaniom lekarskim.

3. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się łącznie z badaniami przewidzianymi w przepisach o warunkach zdrowia wymaganych ze względów sanitarno-epidemiologicznych od osób wykonujących niektóre zajęcia zarobkowe.

§ 4. 1. Osoby, które na rachunek własny lub rachunek członka rodziny wykonują czynności wymagające bezpośred-

niego stykania się ze środkami spożywczymi przy produkcji albo w obrocie, obowiązane są zgłaszać się na badania lekarskie do ośrodka zdrowia (przychodni rejonowej) w celu poddania się badaniom i uzyskania orzeczenia stwierdzającego, czy nie zachodzą przeszkody do wykonywania przez nie określonych czynności, a następnie poddawać się badaniom okresowym w terminach wyznaczonych przez lekarza.

2. Lekarz ośrodka zdrowia (przychodni rejonowej) może w razie potrzeby skierować osobę podlegającą obowiązkowym badaniom na badania specjalistyczne lub pomocnicze.

3. Na podstawie przeprowadzonego badania lekarz ośrodka zdrowia (przychodni rejonowej) wydaje osobom, o których mowa w ust. 1, zaświadczenie stwierdzające istnienie lub brak przeszkód do wykonywania czynności wymagających bezpośredniego stykania się ze środkami spożywczymi.

4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1—3, są odpłatne.

5. Zaświadczenia lekarskie należy okazywać na żądanie organów sprawujących nadzór nad zdrowotną jakością środków spożywczych.

§ 5. 1. Pracownik zatrudniony przy czynnościach określonych w § 2 ust. 2, w razie zauważenia objawów mogących uzasadniać podejrzenie co do stanu jego zdrowia, obowiązany jest bezzwłocznie zgłosić się na badanie do zakładu społecznego służby zdrowia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w § 4.

3. Pracownik jest obowiązany poddać się badaniu lekarskiemu na polecenie kierownika zakładu pracy lub organu nadzoru nad zdrowotną jakością środków spożywczych, a osoba, o której mowa w § 4, obowiązana jest poddać się badaniu na żądanie organu nadzoru.

§ 6. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu, a dotyczących zasad przeprowadzania badań lekarskich, określenia społecznych zakładów służby zdrowia właściwych do przeprowadzania badań lekarskich, obowiązków kierownika zakładu pracy w zakresie nadzoru nad poddawaniem się pracownikom badaniom lekarskim, postępowania w razie stwierdzenia stanów chorobowych utrudniających utrzymanie higieny osobistej — stosuje się odpowiednio przepisy o warunkach zdrowia wymaganych ze względów sanitarno-epidemiologicznych od osób wykonujących niektóre zajęcia zarobkowe.

§ 7. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do osób zatrudnionych przy produkcji używek i substancji dodatkowych dozwolonych oraz w obrocie nimi.

§ 8. Rozporządzenie nie dotyczy osób wykonujących czynności w zakresie produkcji plodów rolnych w stanie naturalnym i obrotu nimi oraz osób, które wykonują czynności wymagające bezpośredniego stykania się ze środkami spożywczymi we własnych gospodarstwach i przeznaczonymi na potrzeby tego gospodarstwa.

§ 9. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 1958 r. w sprawie warunków zdrowia wymaganych ze względów sanitarno-epidemiologicznych od osób wykonujących niektóre zajęcia zarobkowe (Dz. U. Nr 56, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 5—9 skreśla się,
- 2) w pkt 11 skreśla się wyrazy „bądź ropnymi nieżyłtami nosa”,
- 3) w pkt 12 skreśla się wyrazy „a także niezakaźnymi, lecz umiejscowionymi na odkrytych częściach ciała i wzbudzającymi odrzę”.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*